

HEGYI NOÉMI

Értékelni a jelent, teljes átéléssel¹

Kulcsszavak: *MOLNOS FERENC; egypercesek; Gubanc*

MOLNOS FERENC *A megbékélés csendje* című kötete leginkább MÁRAI Fűves könyvét idézi fel bennem. Bármerre járunk, ha fellapozzuk az író „egyperceseit”, a könyv oldalai közül Szováta nő ki teljes szépségében. Ezen elbeszélések egy más világ kapuit nyitják meg, titkos zugot rejtenek, más univerzumba repítenek. MOLNOS időutazásra hív bennünket a múltba, a gondtalan gyerekkorba.

Mint ahogyan a mű címe is utal rá, az írások a puha belenyugvás csendjét árasztják, az emlékek, csodák, villanások kavargó fénygömbjei. Az évszakok ábrázolásával a természet örök körforgását dicsőítik. Az édes anyaföld életünk bölcsője, és mindannyian arra vágyunk, hogy keblén leljünk majd végső nyugalomra. Az író mesebeli barangolásra hív. Ha követjük őt, visszavezet minket önmagunkhoz, a mindennapok szennyétől megtisztított lelkünkhöz. Minden szováta olvasó előtt megelevenedik MOLNOS „*restádi terebélyes bükkje*”. Mégis mindannyian másképp látjuk.

Különböző perspektívákból szemlélteti a várost. Arra int, hogy ahhoz, hogy hitelesen döntsünk, néha fel kell emelkednünk egy percre, kívülről kell vizsgálnunk helyzetünket. Ahogyan a város dombjairól fürkesszük a tájat, néha úgy kell saját életünkre tekintenünk... Külső, de mégsem objektív szemszögből.

Ezen „egypercesek” egyszerű történeteket dolgoznak fel, melyekkel bármelyikünk szembesülhet hétköznapijain során. Így vezet rá az író, hogy a boldogság éppen a mindennapok apró rezdüléseiben rejlik. A bátor kincskereső, akik vitorlásukkal nem félnek bemerészkedni a sorok közti mély vízbe, nagy felismerések részesei lehetnek. Megtanulják értékelni a jelent, teljes átéléssel, nyitott szemmel, és kitárt szívvel. Nem félnek többé a dolgok mögé nézni, és tisztelettel hódolnak a mindenben ott lakozó élet előtt. A szerző hitvallása szerint az ember csak a természetben lehet igazán szabad, ahol a halhatatlan időtlenség öleli körül.

Ebben a csodálatos mesevilágban minden falevélhez, röghöz, harmatcsepphez egy emlék tapad. A Szöszök, „*apró bolyhok, melyek jártában-keltében ráragadnak az emberre*”, „*börre, lélekre*”: a múltó lenyomatai, álmokképek, tapasztalatok. A humorral és népi bölcsességgel átítatott írásokon keresztül megismerhetjük magát az írórt, az árnyas erdőkel szegélyezett tündérbirodalomba zárt alkotót. Hú kísézője, Gubanc által az ember és háziállata közti mély kötődésre találunk magyarázatot. MOLNOS elmékedései hitelességet, őszinteséget sugároznak. Beinvitál a saját világába, és megosztja velünk szemléletét, anélkül, hogy tolakodónak éreznénk filozófiáját. *A megbékélés csendje* szerzője érzékeny, kíváncsi vándor, aki az évek során sem felejtett el örülni a napfénynek, a mezők illatának, a tavak hús habjainak. Műve igazi, autentikus szováta gyogyír a szívnek, üdítőital a léleknek.

Jegyzetek

1. MOLNOS FERENC: *A megbékélés csendje*. Mark-House, Gyergyószentmiklós, 2007.